

Český telekomunikační úřad

se sídlem Sokolovská 219, Praha 9

poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Praha 5.12.2017

Čj. ČTÚ-50 220/2017-603

Rada Českého telekomunikačního úřadu jako příslušný správní orgán podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o elektronických komunikacích“), na základě rozkladu, který podala dne 14. 7. 2017 obchodní společnost **LuckyNet s.r.o.**, IČO 280 78 993, se sídlem Žižkova tř. 1321/1, 370 01 České Budějovice, právně zastoupená Mgr. Lubomírem Nedbalem, advokátem, IČO 662 49 911, se sídlem Sukova 800/3, 792 01 Bruntál, podle § 152 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), proti rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 28. 6. 2017, čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XXIII.vyř., vydanému ve správním řízení o návrhu obchodní společnosti LuckyNet s.r.o. ve věci sporu mezi podnikateli v elektronických komunikacích o neoprávněné využívání telekomunikační sítě v objektu na adrese K. V. Raise 792/7, 370 01 České Budějovice, proti obchodní společnosti **S4NET s.r.o.**, IČO 281 30 995, se sídlem Dvořákova 161/14, 370 01 České Budějovice, právně zastoupené Mgr. Michalem Fidrou, advokátem, IČO 013 08 874, se sídlem Riegrova 2668/6c, 370 08 České Budějovice, vydává dle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích a po projednání v rozkladové komisi Rady Českého telekomunikačního úřadu ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, toto

rozhodnutí:

- I. Podle § 90 odst. 5 správního řádu ve spojení s § 152 odst. 6 písm. b) správního řádu se rozklad zamítá a napadené rozhodnutí předsedy Rady Českého telekomunikačního úřadu ze dne 28. 6. 2017, čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XXIII.vyř., se potvrzuje.
- II. Žádnému z účastníků řízení se náhrada nákladů řízení o rozkladu nepřiznává.

Odůvodnění

Českému telekomunikačnímu úřadu (dále též jen „ČTÚ“ či „Úřad“) byl dne 22. 1. 2016 doručen návrh obchodní společnosti **LuckyNet s.r.o.**, IČO 280 78 993, se sídlem Žižkova tř.

1321/1, 370 01 České Budějovice, nyní právně zastoupené Mgr. Lubomírem Nedbalem, advokátem, IČO 662 49 911, se sídlem Sukova 800/3, 792 01 Bruntál, dříve právně zastoupené Mgr. Adélou Kristkovou, advokátem, IČO 736 30 641, se sídlem Komenského 12/1, 792 01 Bruntál (dále jen „navrhovatel“), na zahájení správního řízení proti obchodní společnosti **S4NET s.r.o.**, IČO 281 30 995, se sídlem Dvořákova 161/14, 370 01 České Budějovice, právně zastoupené Mgr. Michalem Fidrou, advokátem, IČO 013 08 874, se sídlem Riegrova 2668/6c, 370 08 České Budějovice (dále jen „odpůrce“), ve věci sporu mezi podnikateli v elektronických komunikacích o neoprávněné využívání telekomunikační sítě v objektu na adrese K. V. Raise 792/7, 370 01 České Budějovice. Podaným návrhem se navrhovatel domáhá vydání rozhodnutí, aby *odpůrce byl povinen přestat v užívání komunikační sítě navrhovatele v objektu na adrese K. V. Raise 792/7, 370 08 České Budějovice*.

V návrhu navrhovatel uvedl, že v objektu (bytovém domě) na adrese K. V. Raise 792/7, 370 08 České Budějovice (dále též jen „objekt“) na vlastní náklady vybudoval a provozuje veřejnou komunikační síť, včetně infrastruktury k jednotlivým koncovým zákazníkům, a to na základě smlouvy uzavřené dne 3. 8. 2010 se Společenstvím vlastníků jednotek K. V. Raise 7, České Budějovice, IČO 281 19 614 (dále též „společenství“ nebo „SVJ“). Tato smlouva o umístění zařízení (dále též jen „smlouva ze dne 3. 8. 2010“) byla dne 26. 3. 2015 ze strany společenství vypovězena a zanikla dne 30. 9. 2015 uplynutím výpovědní lhůty. Navrhovatel s ukončením smlouvy nesouhlasí a u Města České Budějovice vede vyvlastňovací řízení. V květnu 2015 došlo ze strany odpůrce k zásahu do zařízení navrhovatele, a to tak, že odpůrce přepojil kabelové vedení, které je v majetku navrhovatele. Navrhovatel se domnívá, že ke vniknutí do jeho zařízení došlo již v červnu 2014, neboť jeden z bytů byl přepojován k jinému poskytovateli služeb elektronických komunikací. Dle navrhovatelova názoru odpůrce zřejmě svým podobným klíčem odemkl řádně uzamčenou rozvodnou skříň opatřenou logem navrhovatele a přepojil spojkami kabelové vedení navrhovatele na nové vedení odpůrce k jeho zákazníkům. Navrhovatel má za to, že majitelé, resp. uživatelé v objektu by nesouhlasili s vybudováním duplicitního vedení pro novou síť; pokud by se tedy odpůrce nemohl napojit na vedení navrhovatele, nemohl by v domě ani začít s distribucí svých služeb po své síti pro nové zákazníky. K prokázání svých tvrzení navrhovatel doložil smlouvu o umístění zařízení ze dne 3. 8. 2010 uzavřenou mezi jím a SVJ, výpověď smlouvy ze dne 3. 8. 2010 ze strany SVJ ze dne 26. 3. 2015, 4 fotografie skříně s přetrženými přeplekami s logem navrhovatele, fotografii ochranné lišty s přetrženou přeplekou s logem navrhovatele a „Zápis z předání výpovědi 24. 6. 2015 Jelínek Marek, místo připojení K. V. Raise 792/7“.

Dle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích je k rozhodování sporů mezi osobami vykonávajícími komunikační činnosti, pokud se spor týká povinností uložených tímto zákonem nebo na jeho základě, příslušný předseda Rady Českého telekomunikačního úřadu (dále též „správní orgán I. stupně“).

Dopisy ze dne 23. 2. 2016, čj. ČTÚ-7 725/2016-606/II. vyř., resp. čj. ČTÚ-7 725/2016-606/II. vyř., správní orgán I. stupně vyrozuměl oba účastníky o zahájení řízení.

Navrhovatele správní orgán I. stupně současně vyzval, aby doplnil návrh na zahájení řízení tak, aby z něj vyplývalo, jaké zákonné nebo regulatorní povinnosti uložené zákonem o elektronických komunikacích nebo na jeho základě byly odpůrcem porušeny; na základě jaké právní skutečnosti navrhovatel využívá ode dne 1. 10. 2015, tj. po účinnosti výpovědi smlouvy, cizí nemovitost k umístění zařízení, kterého se návrh týká; že v návrhu uvedené zařízení včetně kabelů v ochranných lištách, kterého se návrh týká, je stále ve vlastnictví navrhovatele; že k zásahu do zařízení navrhovatele a přepojení a užívání jeho kabelů skutečně došlo; že se tak stalo v době do nabytí účinnosti výpovědi smlouvy o umístění zařízení, tj. do dne 30. 9. 2015, že toto provedl právě odpůrce a že je stále využívá a dále zda navrhovatel v objektu i nadále poskytuje služby elektronických komunikací některému svému zákazníkovi.

Odpůrce byl správním orgánem I. stupně vyzván, aby se vyjádřil k podanému návrhu a v té souvislosti aby zejména sdělil a doložil, na základě jaké právní skutečnosti využíval, popř. stále využívá navrhovatelovo zařízení elektronických komunikací pro své potřeby a v jakém rozsahu.

Odpůrce se k návrhu vyjádřil dopisem ze dne 2. 3. 2016. Uvedl, že mu není známo, že by využíval zařízení patřící jiné společnosti a že by do takového zařízení zasahoval. Sám v předmětném domě poskytuje připojení k síti internet pro SVJ a nikoliv pro jednotlivé obyvatele a bytové jednotky. K tomuto účelu má v domě instalované své vlastní zařízení, tj. přijímač, rozvaděč a hraniční router. Místem předání služby společenství je tento hraniční router a předání služby je realizováno pomocí WIFI rozhraní 802.11b/g/n a rozhraní ethernet 10/100. Zda se jednotliví obyvatelé objektu připojí k hraničnímu routeru pomocí kabelového vedení nebo zda využijí wifi, je zcela na nich. Odpůrce označil návrh na zahájení řízení za neopodstatněný.

Navrhovatel svůj návrh doplnil podáním ze dne 14. 3. 2016. Uvedl, že odpůrce svým zásahem do zařízení navrhovatele odpojil zákazníkům aktivní služby a způsobil tak poškození komunikačního vedení a poruchu, čímž navrhovateli ohrozil plnění jeho povinností podle § 61 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích, tj. poskytovat svým zákazníkům služby nepřetržitě. Dále odpůrce ohrozil bezpečnost poskytovaných služeb podle § 88 zákona o elektronických komunikacích a také ohrozil důvěrnost komunikací a osobní,

provozní a lokalizační údaje účastníků v síti navrhovatele. SVJ smlouvu ze dne 3. 8. 2010 vypovědělo předčasně, na základě omylu. Navrhovatel od 1. 1. 2016 své zařízení neprovozuje, využívá je odpůrce. Zařízení navrhovatele umístěné v objektu i po účinnosti výpovědi smlouvy ze dne 3. 8. 2010 nebylo odstraněno, protože ho bez dohody s navrhovatelem užívá odpůrce a odstranění zařízení by mohlo být posouzeno jako trestný čin poškození a ohrožení provozu obecně prospěšného zařízení podle § 276 trestního zákoníku. Navrhovatel dále popsal, jak a kdy mělo dojít k zásahům odpůrce do navrhovatelova zařízení; tyto zásahy byly důvodem, proč navrhovatel do 30 dnů od účinnosti výpovědi smlouvy ze dne 3. 8. 2010, tj. do dne 31. 10. 2015, své zařízení v objektu nedemontoval a z domu neodstranil. Zařízení v domě vybudoval sám navrhovatel, protože šlo o developerskou výstavbu a developer žádnou síť elektronických komunikací v domě nevybudoval. V současné době navrhovatel v objektu nikomu své služby neposkytuje. Na podporu svých tvrzení předložil navrhovatel další listinné důkazy, a to 11 smluv o poskytování přístupu do sítě internet uzavřených v letech 2010 – 2015 mezi jím a jeho zákazníky v domě, 5 výpovědí těchto smluv podaných v letech 2014 – 2015 ze strany zákazníků, e-mailovou zprávu ze dne 18. 2. 2015 od pana Martina Dostála (za SVJ) adresovanou navrhovateli a tři fotografie kabelů se spojkami a ochrannými lištami. Dále navrhovatel označil k důkazu provedení dotazu na SVJ, ohledání zařízení navrhovatele a kabelového vedení, výslech pana Radka Stejskala, který před prodejem domu jednal za developera, výslech pana Stanislava Petereka, který jako první majitel bytové jednotky v domě navrhovateli vypověděl v květnu 2014 smlouvu o poskytování přístupu k síti internet, internetové stránky na adrese www.lexi.cz, smlouvu uzavřenou mezi společenstvím a odpůrcem, výslech pana Martina Dostála, výslech pana Marka Jelínka a výslech zákazníků odpůrce v objektu.

Přípisem ze dne 17. 3. 2016 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/IV.vyř. vyrozuměl správní orgán I. stupně navrhovatele o vyjádření odpůrce ze dne 2. 3. 2016 a současně navrhovatele upozornil, že dosud, ani po doplnění návrhu, svá tvrzení o zásahu odpůrce do navrhovatelova zařízení neprokázal věrohodnými důkazy. Vyzval navrhovatele, aby prokázal, že zásah do jeho zařízení provedl právě odpůrce a že je to odpůrce, kdo zařízení navrhovatele užívá. Dále správní orgán vyzval navrhovatele, aby doložil smlouvu uzavřenou mezi odpůrcem a společenstvím a vyjádření tohoto společenství, neboť oba dokumenty navrhovatel sám v doplnění návrhu označil k důkazu.

Přípisem z téhož dne čj. ČTÚ-7 725/2016-606/V.vyř. seznámil správní orgán I. stupně odpůrce s doplněním návrhu a současně jej vyzval, aby doložil svá tvrzení uvedená v podání ze dne 2. 3. 2016, že poskytuje služby elektronických komunikací pro SVJ, a nikoliv pro jednotlivé uživatele v bytových jednotkách, a že zařízení navrhovatele nevyužívá pro poskytování svých služeb pro společenství.

Dne 22. 3. 2016 zaslal odpůrce správnímu orgánu I. stupně nedatovanou Smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací, již uzavřel s SVJ. Smlouva je uzavřena ohledně poskytování služby připojení k síti internet pro SVJ. Smlouvou je sjednán tarif Sharenet s maximální rychlostí Up+Dw 100 Mbps a s lednem 2016 jako prvním splatným měsícem, uveden je počet jednotek v bytovém domě (13).

Navrhovatel se vyjádřil k podání odpůrce ze dne 2. 3. 2016 dopisem ze dne 29. 3. 2016. Nad rámec tvrzení již dříve uvedených sdělil, že mu není známo, že by odpůrce v objektu měl umístěn hraniční router a rozvaděč a že by měl se společenstvím uzavřeno nějakou smlouvu. Jestliže odpůrce poskytuje své služby SVJ a SVJ tyto služby poskytuje dále jednotlivým uživatelům jednotek, pak jde o neoprávněné a nezákonné podnikání, neboť SVJ není zapsáno v evidenci podnikatelů v elektronických komunikacích. Stávající vedení odpůrce vede ze střechy domu do bytu, který užívá pracovník odpůrce (pan Dušek), odtud vede několik kabelů naspojovaných na již neaktivní kabely navrhovatele, vedoucí do stávajících lišt navrhovatele a z nich do jednotlivých bytových jednotek. Dle navrhovatele je „dost nezpochybnitelné to, že asi těžko někdo cizí“ instaloval kabely do bytu, odkud je provozován rozvod do domu, když v bytě bydlí pracovník odpůrce. Odpůrce by měl dle navrhovatele prokázat, kde je umístěn jeho hraniční router a jak jsou k němu obyvatelé domu připojeni a že kabely jsou jejich.

Zasláním vyrozumění čj. ČTÚ-7 725/2016-606/VI. vyř., resp. ČTÚ-7 725/2016-606/VII. vyř., byli oba účastníci řízení správním orgánem I. stupně informováni o termínu provedení dokazování v rozsahu listinných důkazů doložených navrhovatelem a odpůrcem v průběhu řízení a současně o tom, že podle § 36 odst. 3 správní řádu mají tentýž den, popř. den následující, možnost se seznámit se shromážděnými podklady pro vydání rozhodnutí a vyjádřit se k nim. Dokazování bylo provedeno v sídle správního orgánu dne 22. 6. 2016 a byl o něm pořízen protokol. Ani jeden z účastníků nevyužil možnosti být přítomen při dokazování listinami založenými ve správním spise a seznámit se s podklady k rozhodnutí.

Podáním ze dne 17. 7. 2016 odpůrce odmítl tvrzení navrhovatele o zásahu odpůrce do jeho zařízení, o odpojení aktivních služeb zákazníkům navrhovatele, o poškození zařízení navrhovatele a způsobení poruchy a ohrožení provozu veřejně prospěšného zařízení, neboť odpůrce při poskytování svých služeb respektuje právní předpisy a ctí vlastnická práva dalších subjektů.

Přípisem ze dne 22. 8. 2016 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/X. vyř. seznámil správní orgán I. stupně navrhovatele s vyjádřením odpůrce ze dne 17. 7. 2016 a vyzval jej k předložení repliky a dalších důkazů a podkladů, které z hlediska projednávané věci považuje za důležité.

Navrhovatel podáním ze dne 4. 9. 2016 mj. uvedl, že po podání návrhu na rozhodnutí sporu došlo v předmětném domě k odcizení některých komunikačních zařízení navrhovatele. Policie ČR navrhovatelovo trestní oznámení v dané věci nicméně odložila. K podání doložil své nedatované vyjádření adresované Krajskému ředitelství Policie Jihočeského kraje, obvodnímu oddělení České Budějovice, ve věci vedené pod čj. KRPC-97010-4/Čj-2016-020110-KOH, v němž uvedl, že dne 8. 1. 2015 mu byl v objektu odcizen „poe switch“ a „napájecí POE adaptér“ pořízený v 08/2010 a dále že mu zde byla v období mezi dnem 31. 10. 2015 a dnem 23. 6. 2016 odcizena montážní skříň 30 cm x 30 cm pořízená v 08/2010, switch s napájecím adaptérem pořízený také v 08/2010 a anténa NanoStation Loco M5 pořízená v 05/2014. Dále navrhovatel doložil přípis Policie České republiky ze dne 8. 8. 2016, kterým byl vyrozuměn, že ve věci jeho oznámení ohledně neoprávněného přepojení rozvodů internetu v objektu byl zjištěn přestupek proti majetku podle § 50 odst. 1 písm. a) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, spáchaný neznámým pachatelem, věc však byla odložena v souladu s § 58 odst. 3 písm. b) zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. K podání dále navrhovatel přiložil další fotografie skříní a kabelového vedení, údajně pořízené ve dnech 8. 1. 2015, 30. 10. 2015 a 23. 6. 2016.

Přípisem ze dne 29. 9. 2016 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XI. vyř. správní orgán I. stupně vyrozuměl odpůrce o vyjádření navrhovatele ze dne 5. 9. 2016 a vyzval jej, aby předložil na svou obranu důkazy o tom, že žádné zařízení elektronických komunikací navrhovatele nevyužívá pro poskytování služby elektronických komunikací tomuto společenství do hraničního routeru a že k poskytování své služby elektronických komunikací pro společenství nevyužívá ani skříň a kabelové vedení navrhovatele k jednotlivým bytovým jednotkám v domě, popřípadě aby sdělil, pokud je mu to známo, kdo zařízení navrhovatele využívá. Toto může odpůrce doložit zejména vyjádřením SVJ potvrzujícím, že odpůrce žádné zařízení navrhovatele umístěné v domě nevyužívá k poskytování svých služeb pro společenství, a dále vyjádřením společenství ke způsobu dodávání služeb elektronických komunikací do jednotlivých bytových jednotek, popřípadě dalšími relevantními důkazy.

Přípisem ze dne 14. 10. 2016, čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XII. vyř. sdělil správní orgán I. stupně navrhovateli, že dosud neprokázal svá tvrzení, že to byl právě odpůrce, kdo zasáhl do jeho zařízení umístěného ve společných prostorách domu, a že je to právě odpůrce, kdo k poskytování své služby pro společenství využívá i skříň a kabelové vedení navrhovatele k jednotlivým bytovým jednotkám v domě. V této souvislosti je nutné mimo jiné objasnit a prokázat, jak se podle navrhovatele služba „Připojení k síti internet pro SVJ“ poskytovaná odpůrcem pro společenství dostane z hraničního routeru odpůrce do 13 bytových jednotek v domě. Správní orgán I. stupně upozornil navrhovatele, že k prokázání svých tvrzení nese

důkazní břemeno. Současně navrhovatele znovu vyzval, aby svá tvrzení prokázal relevantními důkazy.

V reakci na přípis ze dne 29. 9. 2016 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XI. vyř. doručil odpůrce dne 23. 10. 2016 své vyjádření k replice navrhovatele ze dne 5. 9. 2016. Uvedl, že nikdy žádné zařízení navrhovatele v domě neužíval, neboť si v objektu vybudoval vlastní infrastrukturu, a to rádiová zařízení včetně anténního systému umístěné na stožáru STA patřícího k objektu, dále datový rozvaděč umístěný ve společných prostorách objektu a datovou kabeláž. K vyjádření připojil 3 fotografie anténního stožáru s přijímacím rádiovým zařízením na střeše objektu, 1 fotografii kabeláže od přijímacího zařízení na střeše objektu vedoucí anténním vstupem v krytině do prostoru pod střechou, 3 fotografie skříně a kabeláže umístěné v půdním prostoru, 3 fotografie skříní a kabeláže v ochranných lištách umístěné na chodbách domu a 1 fotografii vnitřku jedné skříně se zařízením zn. OPTIBOX OMS912. Dále doložil částečně znečitelněnou první stranu Dohody o umístění zařízení poskytovatele mezi odpůrcem a společenstvím. Namítl, že navrhovatel ani neprokázal samotné vlastnické právo k věcem, které má odpůrce údajně neoprávněně užívat, neboť polepky na zařízení nemohou osvědčovat vlastnictví věci samotné, ale jen vlastnictví polepek.

Navrhovatel na výzvu správního orgánu I. stupně ze dne 14. 10. 2016 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XII.vyř. reagoval podáním ze dne 2. 11. 2016, v němž uvedl, že svá tvrzení již v předchozích podáních doplnil o důkazy k jejich prokázání. Dle odpůrcova tvrzení poskytuje odpůrce připojení pro SVJ k internetu až po hraniční router. Navrhovatel zjistil, že zatímco dříve byl tento hraniční router umístěný v bytové jednotce v podkroví domu, kterou užívá zaměstnanec odpůrce pan Dušek, a z uvedeného bytu vedly kabely odpůrce k rozvodné skříně navrhovatele, přičemž u rozvodné skříně byly tyto kabely naspojovány na kabely navrhovatele, nyní kabely navrhovatele vedou z lištového vedení navrhovatele do plastové krabice označené jako součást sítě S4NET. Tedy hraniční router je zjevně nově umístěn v krabici označené logem odpůrce ve společných prostorách domu přibližně v místech rozvodné skříně navrhovatele, která však byla odstraněna. Nyní již naspojování na kabely není okem viditelné, zjevně je ukryto ve zmiňované krabici. Jestliže odpůrce argumentuje tím, že své služby neposkytuje jednotlivým uživatelům, nýbrž SVJ, pak ovšem SVJ nemá patřičné znalosti a odbornou způsobilost k tomu, aby rozvádělo rozvody do každého bytu, proto nemohlo samo SVJ kabely do routeru zapojovat, a je „velmi pravděpodobné“, že SVJ využilo k tomuto služeb odpůrce. Za zásadní považuje navrhovatel stanovisko SVJ ze dne 4. 11. 2015, z něhož vyplývá žádost navrhovateli, aby svou technologii (komunikační síť) z domu na předmětné adrese odstranil, z čehož navrhovatel dovozuje, že SVJ neví, že komunikační síť navrhovatele je aktivně využívána k poskytování služeb obyvatelům domu. Jiné komunikační vedení se v objektu nenachází, proto

komunikační síť navrhovatele zjevně užívá odpůrce, který část zařízení navrhovatele už odstranil. Toto má podle navrhovatele potvrzovat i aktuální označení krabice na komunikačním vedení. Navrhovatel těžko předloží k důkazu vyjádření SVJ ohledně užívání navrhovatelova komunikačního vedení, když SVJ je pasivní a vyjádření k věci navrhovateli odmítá poskytnout stejně jako všichni obyvatelé domu. Smlouva o poskytování služeb elektronických komunikací mezi odpůrcem a SVJ mohla být uzavřena až po 31. 8. 2015 (s ohledem na složení výboru SVJ). Z toho dle navrhovatele vyplývá, že původně, od doby prvního přepojení kabelu (1. 2. 2015, možná již od 1. 6. 2014) měli jednotliví obyvatelé domu uzavřenu každý svou samostatnou smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací s odpůrcem, který tak zřejmě poskytoval služby jednotlivým bytovým jednotkám pomocí zařízení navrhovatele. K podání navrhovatel přiložil dopis SVJ ze dne 4. 11. 2015 adresovaný navrhovateli (jím převzatý dne 6. 11. 2015) a označený jako předžalobní upomínka, ve kterém je navrhovatel vyzván k vyklizení technologie umístěné v objektu ve lhůtě 10 dnů od doručení předžalobní upomínky. Současně je touto předžalobní upomínkou navrhovatel upozorněn na to, že jeho technologie je stále napájena elektrickou energií, kterou SVJ zbytečně platí. Dále navrhovatel přiložil fotografii anténního stožáru, 4 fotografie skříní dvou typů a kabeláže v ochranných lištách, fotografii vnitřku skříně se zařízením zn. OPTIBOX OMS912P a fotografii kabelové lišty s přelepku s logem odpůrce.

Přípisem ze dne 9. 11. 2016 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XIII.vyř. správní orgán I. stupně vyrozuměl navrhovatele o vyjádření odpůrce ze dne 24. 10. 2016 a vyzval ho, aby se k němu vyjádřil. Současně jej vyzval, aby sdělil, jaké konkrétní zařízení, včetně kabelů a ochranných lišt, v majetku navrhovatele je nyní užíváno pro poskytování služeb uživatelům bytových jednotek, kde přesně jsou tato jednotlivá zařízení v domě umístěna (popis umístění) a proč je to podle navrhovatele právě odpůrce, kdo jeho majetek k tomu účelu užívá. Správní orgán I. stupně v této souvislosti navrhovatele upozornil, že fotografie skříně s přetrženými přelepkami s logem navrhovatele, naspojovaných kabelů bez označení jeho majitele a ochranných lišt upevněných na zdi domu neprokazují, že zařízení navrhovatele je v provozu a že je to právě odpůrce, kdo ho užívá k poskytování svých služeb uživatelům bytových jednotek.

Přípisem ze dne 11. 11. 2016 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XIV.vyř. správní orgán I. stupně vyrozuměl odpůrce o vyjádření navrhovatele ze dne 2. 11. 2016 a dále o tom, že ve správním řízení je stále sporné, jak se služba „Připojení k síti internet pro SVJ“ poskytovaná odpůrcem společenství pro 13 bytových jednotek v domě dostane z hraničního routeru odpůrce, kde má údajně končit služba poskytovaná odpůrcem pro SVJ, k jednotlivým uživatelům bytových jednotek. Odpůrce byl vyzván, aby prokázal, že své služby elektronických komunikací dodává pouze do svého hraničního routeru, a nikoli, jak tvrdí

navrhovatel, až do 13 bytových jednotek, tudíž že nevyužívá ani skříň ani kabelové vedení navrhovatele k jednotlivým bytovým jednotkám v domě. Odpůrce byl upozorněn, že k doložené první straně Dohody o umístění zařízení poskytovatele, uzavřené odpůrcem se společenstvím, se záměrně znečitelněnou převážnou částí jejího textu nelze přihlídnout jako k hodnověrnému důkazu, a je třeba, aby odpůrce správnímu orgánu předložil uvedenou dohodu celou, čitelnou a včetně data jejího uzavření a podpisů oprávněných osob.

Podáním ze dne 23. 11. 2016 navrhovatel namítl, že odpůrce sice popřel, že by zasáhl do zařízení navrhovatele a užíval jeho síť, nicméně již neuvedl, jakým způsobem k jeho jednotlivým koncovým zákazníkům v domě je přístup k odpůrcově síti zajištěn. Navrhovatel orientačně popsal vedení svých rozvodů: jeho datové kabely v ochranných lištách jsou umístěny ve společných prostorách domu svisle skrze všechna 4 podlaží domu a z tohoto hlavního svislého vedení poté v každém podlaží k jeho bývalým zákazníkům v bytových jednotkách č. 1 (uživatelé manželé Haišmannovi), č. 2 (uživatel pan Šimek), č. 3 (uživatel paní Hesová), č. 4 (uživatelé manželé Šebkovi), č. 5 (uživatelé manželé Markvartovi), č. 8 (uživatel pan Peterek), č. 10 (uživatel paní Noháčková) a č. 12 (uživatel pan Jarolímek). Do uvedených bytových jednotek je provrtán prostup a v každé bytové jednotce je kabel vedený přímo k routeru nebo k PC. Aktuálně zhruba od srpna/září 2016 kabely navrhovatele od zákazníků vedou z lištového vedení navrhovatele do plastové krabice označené jako součást sítě odpůrce; tedy hraniční router je zjevně nově umístěn v krabici označené logem odpůrce ve společných prostorách přibližně v místě dřívějšího umístění navrhovatelovy rozvodné skříň obsahující switch, která však byla (zřejmě odpůrcem) odstraněna. Dle navrhovatele je odpůrce jediným subjektem, který mohl mít zájem na přepojení kabelů vedoucích k uživatelům na síť odpůrce. S ohledem na neochotu odpůrce, SVJ i jednotlivých uživatelů bytových jednotek v domě poskytnout navrhovateli písemné vyjádření a skutkové informace, navrhovatel opakovaně navrhuje vyslechnout jako svědky jednak společenství, jednak 20 uživatelů celkem 13 bytových jednotek v domě. K vyjádření přiložil celkem 19 fotografií chodeb domu s lištami a 2 fotografie pravděpodobně z půdního prostoru, bez uvedení data pořízení a popisu umístění fotografovaných prostor v domě.

Podáním ze dne 20. 2. 2017 odpůrce předložil správnímu orgánu I. stupně nedatované vyjádření SVJ, ve kterém společenství prohlašuje, že společnost S4NET s.r.o. nevyužívá žádné zařízení ani vedení společnosti LuckyNet s.r.o., a dodává, že pokud je společenství známo, tak pracovníci společnosti LuckyNet s.r.o. si svůj veškerý majetek demontovali a společnost S4NET s.r.o. v domě vybuodovala síť vlastní na své náklady. Dále odpůrce předložil správnímu orgánu 7 daňových dokladů za období ode dne 30. 9. 2014 do dne 30. 11. 2015 o nákupu materiálu a komponentů potřebných pro vybudování sítě

elektronických komunikací, který měl být odpůrcem částečně užit na vybudování vlastní sítě elektronických komunikací i v předmětném domě.

Přípisem ze dne 22. 2. 2017 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XV.vyř. správní orgán I. stupně vyzval navrhovatele, aby se vyjádřil k podání odpůrce ze dne 20. 2. 2017, a aby sdělil, zda i přes odpůrcem předložené prohlášení SVJ o nevyužívání jeho sítě elektronických komunikací odpůrcem navrhovatel nadále trvá na výsledku jím jmenovitě navržených svědků. Pro případ, že navrhovatel správnímu orgánu sdělí, že na výsledku uvedených svědků trvá, správní orgán nařídil na den 16. 3. 2017 ústní jednání, a to jen za účelem výsledku svědků, jejichž účast na jednání si navrhovatel zajistí sám na své náklady. O nařízení jednání byl současně vyzooměn i odpůrce, a to přípisem čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XVI.vyř.

Podáním ze dne 28. 2. 2017 navrhovatel uvedl, že v objektu zjistil, že v ochranných lištách jsou stále umístěny jeho kabely zn. NENSHI, a nikoliv kabely odpůrce, které podle předložených faktur měly být zn. UBNT. K tomuto tvrzení doložil celkem 5 fotografií otevřených ochranných lišt na zdi, v nichž se nacházejí 1 - 2 kabely zn. NENSHI, a dále 3 – 4 kabely bez označení výrobce. Fotografie nejsou opatřené údajem o datu a místě pořízení. Dále navrhovatel zpochybnil pravost prohlášení SVJ předloženého odpůrcem, když toto hovoří zcela ve prospěch odpůrce a obsahuje stanovisko SVJ, které se navrhovatel neúspěšně snaží získat již několik měsíců. Předsedovi výboru SVJ, pod prohlášením podepsanému, vznikla funkce až dne 31. 8. 2015, takže je otázkou, zda je mu známo, kde má navrhovatel v domě umístěné své zařízení, neboť při jeho realizaci nebyl přítomen. Současně navrhovatel požádal o zrušení již nařízeného ústního jednání a o nařízení ústního jednání správním orgánem v Českých Budějovicích a o provedení výsledků svědků formou dožádání. Na výsledku navržených svědků dle § 55 správního řádu navrhovatel trvá; v první řadě navrhuje vyslechnout pana Marka Jelínka, pana Martina Dostála, paní Martinu Haišmanovou a pana Miroslava Šimka, a to k okolnostem zřízení telekomunikačního vedení v objektu v r. 2010 a dále ke zřízení připojení odpůrcem a k instalaci jeho zařízení v domě. Navrhovatel dále navrhuje provedení důkazu ohledáním komunikačního vedení v objektu.

Správní orgán I. stupně ústní jednání nařízené na den 16. 3. 2017 zrušil, o čemž účastníky vyzooměl přípisem ze dne 9. 3. 2017 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XVII.vyř., resp. čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XVIII.vyř. Navrhovateli správní orgán I. stupně současně sdělil, že již shromáždil dostatek jiných důkazů v listinné podobě, na základě kterých může o věci rozhodnout, a proto v dané věci nepovažuje výsledek navržených svědků za potřebný a nemá důvod je sám předvolávat. Pokud bude navrhovatel na výsledku jím navržených svědků, jejichž účast si zajistí sám na své náklady, trvat a toto sdělí správnímu orgánu do 5 dnů od doručení tohoto dopisu, je správní orgán připraven provést za účelem jejich výsledku ústní

jednání v místě pracoviště Českého telekomunikačního úřadu – odboru pro jihočeskou oblast v Českých Budějovicích.

Navrhovatel podáním ze dne 17. 3. 2017 správnímu orgánu I. stupně s odkazem na § 52 správního řádu sdělil, že na jím navržených důkazech trvá, avšak pokud má správní orgán zato, že již byl zjištěn stav věci, o němž nejsou pochybnosti, nechť rozhodne o zamítnutí navržených důkazů výslechy svědků pro nadbytečnost a ve věci meritorně rozhodne.

Dne 6. 4. 2017 provedl správní orgán I. stupně druhé dokazování listinami založenými oběma účastníky do správního spisu ode dne 23. 6. 2016, o čemž vyhotovil protokol.

Po provedeném dokazování vydal správní orgán I. stupně **dne 28. 6. 2017 rozhodnutí čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XXIII.vyř.** (dále též jen „napadené rozhodnutí“ či „rozhodnutí“), **jímž návrh navrhovatele, že odpůrce je povinen přestat v užívání komunikační sítě společnosti LuckyNet s.r.o. v objektu zamítl** (výrok I.). V odůvodnění rozhodnutí správní orgán I. stupně zejména uvedl, že na základě písemných podkladů a provedených důkazů je přesvědčen, že odpůrce zařízení navrhovatele v předmětném domě k dodávání svých služeb pro společenství neužívá. Navrhovatel v celém průběhu správního řízení neprokázal, že by odpůrce jeho zařízení, tj. nejprve skříně, kabelové vedení a ochranné kabelové lišty a později už jen kabelové vedení a lišty využíval k dodávání svých služeb elektronických komunikací jednotlivým uživatelům bytových jednotek. Výrokem II. rozhodl správní orgán I. stupně, že navrhovatel je povinen uhradit odpůrci náhradu nákladů správního řízení ve výši 6.292,- Kč včetně DPH, a to k rukám právního zástupce odpůrce, do 15 dnů od právní moci rozhodnutí. Nákladový výrok II. odůvodnil s odkazem na ust. § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích s tím, že odpůrci, který byl v řízení plně úspěšný, uznal 4 úkony právní služby jakožto účelné k bránění práva odpůrce.

Rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručeno jak navrhovateli, tak odpůrci dne 29. 6. 2017, oběma prostřednictvím datové schránky.

Proti tomuto rozhodnutí podal navrhovatel dne 14. 7. 2017, tj. v zákonné lhůtě, rozklad. Podle navrhovatele je rozhodnutí nesprávné, když správní orgán I. stupně nepřihlédl k navrhovatelem tvrzeným skutečnostem, neúplně zjistil skutkový stav věci, když neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností, na základě provedených důkazů dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním a napadené rozhodnutí spočívá na nesprávném právním posouzení. Navrhovatel opakovaně uvedl, že odpůrce navrhovateli zasahoval do jeho komunikační sítě, aby zákazníky připojil k internetu. Nyní odpůrce používá k připojení svých zákazníků navrhovatelovo kabelové vedení zn. NENSHI v jeho lištách. O vlastnictví navrhovatele k zařízením pro příjem signálu a k rozvodům není

pochyb. Dle navrhovatele odpůrce zjevně účelově neuvedl, jakým způsobem je aktuálně zajištěn k jeho jednotlivým koncovým zákazníkům přístup k síti odpůrce. Ačkoli odpůrce uzavřel smlouvu s SVJ v březnu 2016, k důkazu předložil faktury z 30. 9. 2014, tedy vystavené 1,5 roku předtím. Nadto doložené faktury neobsahovaly zařízení OPTIBOX OMS912P, které odpůrce zmiňoval již ve svém vyjádření ze dne 23. 10. 2016 a jež slouží k poskytování kódovaného televizního vysílání, a neobsahovaly ani kabely zn. NENSHI. Dále navrhovatel v rozkladu namítá, že správní orgán I. stupně neúplně zjistil skutkový stav věci, když neprovedl navrhovatelem navržený výslech členů SVJ a bývalých zákazníků navrhovatele a neprovedl ani navrhované ohledání na místě. Dle navrhovatele se správní orgán I. stupně prakticky nezabýval otázkou, kdo je vlastníkem kabelového vedení v předmětném bytovém domě a kdo přepojil kabelové vedení navrhovatele spojkami LEXI-Net. Správní orgán I. stupně přešel bez jediné zmínky tvrzení odpůrce o používání zařízení OPTIBOX OMS912P v objektu, což dle navrhovatele svědčí o tom, že správní orgán se po odborné stránce v problematice neorientuje. Zařízení OPTIBOX OMS912P, jak dále navrhovatel uvádí, slouží k poskytování kódovaného televizního vysílání ze satelitní paraboly a neslouží k distribuci internetu. K distribuci televizního vysílání neměl odpůrce v září 2014 oprávnění, když toto získal až od 9. 9. 2016. Dále dle navrhovatele správní orgán I. stupně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, když ignoroval skutečnost, že naspojkováním na kabely navrhovatele začal odpůrce používat kabelové vedení navrhovatele. Navrhovatel v rozkladu navrhuje provedení důkazu odborným posouzením. K rozkladu navrhovatel připojil nové fotografie s identifikací jejich vlastností, protokoly o předání instalace zákazníkům - uživatelům služeb, fotografii technologické skříně s naspojkovanými kabely s doplněnými popisy, několik stran tabulek pořízených dne 12. 7. 2017 - skenů sítě z WirelessNetView, nepodepsaný dopis navrhovatele pro SVJ ze dne 18. 11. 2015. Dále připojil Žádost vyvlastnítele (navrhovatele) na zahájení vyvlastňovacího řízení ze dne 2. 12. 2015, adresovanou Statutárnímu městu České Budějovice.

Přípisem ze dne 18. 7. 2017 čj. ČTÚ-7 725/2016-606/XXIV.vyř. byl odpůrce vyzván, aby se k rozkladu navrhovatele vyjádřil. Ačkoli odpůrce podáním ze dne 2. 8. 2017 požádal o prodloužení lhůty k předložení vyjádření (do 20. 8. 2017), žádné vyjádření Úřadu poté již nedoručil.

Předseda Rady ČTÚ neshledal důvod pro postup podle ustanovení § 87 správního řádu (tedy pro tzv. autoremeduru) a v souladu s ustanovením § 88 odst. 1 správního řádu postoupil věc k rozhodnutí odvolacímu orgánu. Podle § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích o opravných prostředcích proti rozhodnutím vydaným předsedou Rady ČTÚ rozhoduje Rada ČTÚ (dále též jen „rozkladový správní orgán“).

* * *

Rozkladový správní orgán po přezkoumání spisového materiálu včetně napadeného rozhodnutí správního orgánu I. stupně konstatuje, že předseda Rady ČTÚ rozhodl správně, když návrh zamítl. Jak tvrzení navrhovatele, tak závěry dokazování, které bylo provedeno řádně a v rozsahu postačujícím ke zjištění stavu věci, vylučovaly, aby bylo návrhu vyhověno.

Podle § 89 odst. 2 ve spojení s § 141 odst. 9 správního řádu přezkoumává rozkladový správní orgán soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání (rozkladu). K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží.

Vzhledem k tomu, že ve věcech dle § 127 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích se jedná o spory z občanskoprávních, resp. obchodních vztahů, postupuje Český telekomunikační úřad v řízeních o nich dle ust. § 141 správního řádu, upravujícího postup správních orgánů v tzv. sporných řízeních, která jsou zásadně zahajována na návrh a jejich účastníky jsou navrhovatel a odpůrce.

Dále je namístě poznamenat, že ve sporném řízení se neuplatňuje zásada materiální pravdy v tom rozsahu, který obecně platí pro správní řízení podle § 3 a § 50. Obecná povinnost správního orgánu zjišťovat podklady pro rozhodnutí (§ 50 odst. 2 a 3) je ve sporném řízení omezena (srov. VEDRAL, Josef. *Správní řád: komentář*. 2., aktualiz. a rozš. vyd. Praha: BOVA POLYGON, 2012). Je třeba zdůraznit, že ve sporném řízení vychází správní orgán z důkazů, které byly účastníky navrženy. Pokud navržené důkazy nepostačují ke zjištění stavu věci, může správní orgán provést i důkazy jiné. Neoznačí-li účastníci důkazy potřebné k prokázání svých tvrzení, vychází správní orgán při zjišťování stavu věci z důkazů, které byly provedeny. Správní orgán může též vzít za svá skutková zjištění shodná tvrzení účastníků (§ 141 odst. 4 správního řádu).

Navrhovatel se návrhem domáhá u Úřadu vydání rozhodnutí, aby odpůrce přestal neoprávněně užívat komunikační síť navrhovatele v objektu (bytovém domě). V daném případě se tedy jedná o návrh, kterým se navrhovatel domáhá rozhodnutí, jímž bude odpůrci uloženo splnění povinnosti spočívající ve zdržení se určité činnosti (*omittere*) ze strany odpůrce, kdy touto činností má být bezprávní užívání navrhovatelovy sítě elektronických komunikací ze strany odpůrce. Podmínkou úspěšnosti takového návrhu je v první řadě **prokázání existence takové činnosti, toho, že předmětná činnost je v rozporu s právem a že ji vykonává osoba, vůči níž návrh směřuje**, tedy, že osoba odpůrce je ve sporu tzv. pasivně věcně legitimována.

Prokázání těchto skutečností přitom bylo věcí navrhovatele, neboť jeho tíží důkazní břemeno. Jak judikoval např. Nejvyšší soud ČR ve svém rozhodnutí ze dne 29.10.1997, sp. zn. 2 Cdon 257/97, důkazní břemeno ohledně určitých skutečností leží na tom účastníku řízení, který z existence těchto skutečností vyvozuje pro sebe příznivé právní důsledky; jde o toho účastníka, který existenci těchto skutečností také tvrdí.

Jde-li o pasivní věcnou legitimaci, např. Vrchní soud v Praze ve svém rozhodnutí ze dne 29.11.1994, sp. zn. 1 Co 227/94, konstatoval, že *nedostatek věcné pasivní legitimace znamená, že žalovaný není nositelem hmotněprávní povinnosti, o kterou v řízení jde. Není-li ten, kdo jinak má způsobilost být účastníkem řízení, osobou podle hmotného práva povinnou a není tedy ve věci pasivně legitimován, jsou dány předpoklady pro zamítnutí žaloby.* Obdobně Nejvyšší správní soud pak ve svém rozsudku ze dne 30. 9. 2015, sp. zn. As 111/2015 uvedl, že *„nedostatek pasivní věcné legitimace je důvodem k zamítnutí žaloby (...).“*

Vzhledem k vývoji tvrzení navrhovatele ohledně skutkového stavu věci v rámci řízení je dále nutné poznamenat, že **pro rozhodování správního orgánu v prvním stupni je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání rozhodnutí, nikoliv v době zahájení řízení**, což judikoval např. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 7. 4. 2011, čj. 1 As 24/2011-79. Na tento svůj rozsudek se pak Nejvyšší správní soud odkazuje i v dalším rozsudku ze dne 25. 7. 2017, čj. 8 As 119/2016-27, v němž konstatuje: *„Na rozdíl od občanského soudního řádu (§ 154 odst. 1) a soudního řádu správního (§ 75 odst. 1) neobsahuje správní řád konkrétní ustanovení, jež by zakotvovalo zásadu, že pro rozhodování správního orgánu je rozhodující skutkový a právní stav v době vydání jeho rozhodnutí. Tato zásada však implicitně ze správního řádu vyplývá (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 4. 2011, čj. 1 As 24/2011-79), přičemž platí i pro rozhodnutí odvolacího správního orgánu (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 12. 2008, čj. 1 As 68/2008-126).“*

Jak rozkladový správní orgán zjišťuje, mezi účastníky není sporu o tom, že navrhovatel měl s SVJ uzavřenu smlouvu o umístění zařízení ze dne 3. 8. 2010, jejímž předmětem bylo *umístění zařízení, které je v majetku navrhovatele (ve smlouvě jako „Poskytovatel“), v prostorách objektu, tvořeného jednou vnější jednotkou (1x přijímací a 1x všesměrová anténa) a jednou vnitřní elektronickou jednotkou (napájecí jednotka a switch v montážní krabici). Vnitřní elektronická jednotka bude umístěna na chodbě vedle rozvaděče (...). Z vnitřní elektronické jednotky pak může vést několik kabelů směrem do nižších pater, kabely povedou v PVC lištách vedených celým domem.* Navrhovatel měl dále uzavřeny smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací (o poskytování přístupu do sítě

Internet) s jednotlivými uživateli bytových jednotek. SVJ se následně rozhodlo změnit poskytovatele internetového připojení pro celý dům i pro každou bytovou jednotku zvlášť, tedy ukončit smlouvy s navrhovatelem (případně i s jinými poskytovateli) a přejít ke službám odpůrce. Jednotliví uživatelé služby v předmětném domě následně smlouvy o poskytování služeb elektronických komunikací navrhovateli vypověděli. V současné době navrhovatel službu přístupu k síti internet v objektu neposkytuje. Smlouvu o umístění zařízení ze dne 3. 8. 2010 vypovědělo SVJ písemnou výpovědí ze dne 26. 3. 2015, smlouva byla ukončena uplynutím sjednané šestiměsíční výpovědní lhůty. Navrhovatel byl povinen po ukončení platnosti smlouvy své zařízení z objektu demontovat a odstranit, a to v termínu stanoveném dohodou navrhovatele a společenství, své zařízení však v objektu ponechal i poté.

V řízení pak bylo dále prokázáno, že SVJ následně uzavřelo s odpůrcem Smlouvu o poskytování služeb elektronických komunikací - služby připojení k síti internet pro SVJ. Dle smlouvy společenství souhlasilo s *instalací a umístěním veškerých komponent a zařízení potřebných k připojení k síti* odpůrce s tím, že veškerá instalovaná zařízení jsou v majetku odpůrce.

Rozkladový správní orgán pokládá za nutné akcentovat následující. Ze správního spisu je zřejmé, že navrhovatel v průběhu řízení změnil tvrzení ohledně skutkového stavu věci, a to konkrétně jde-li o namítané neoprávněné užívání jeho komunikační sítě v objektu ze strany odpůrce, resp. o rozsah tohoto údajného neoprávněného užívání jeho sítě.

Původně (v návrhu ze dne 14. 12. 2015 a v podání ze dne 14. 3. 2016) navrhovatel uvedl, že odpůrce po neoprávněném vniknutí do rozvodné skříně navrhovatele obsahující switch a po postupném přepojení kabelů jejich naspojkováním spojkami LEXI-Net nedovoleně užívá navrhovatelovu komunikační síť v objektu pro účely dodávání svých služeb uživatelům bytových jednotek v domě.

Následně však v podání ze dne 4. 9. 2016 navrhovatel uvedl, že po podání návrhu byla některá jeho komunikační zařízení z objektu odcizena. V podání ze dne 2. 11. 2016 pak navrhovatel dále sdělil, že zatímco dříve byl hraniční router odpůrce umístěn v bytové jednotce v podkroví domu, kterou užívá zaměstnanec odpůrce pan Dušek, a z uvedeného bytu vedly kabely odpůrce k rozvodné skříně navrhovatele, přičemž u rozvodné skříně byly tyto kabely naspojkovány na kabely navrhovatele, **nyní kabely navrhovatele vedou z lištového vedení navrhovatele do plastové krabice označené jako součást sítě S4NET. Tedy hraniční router je zjevně nově umístěn v krabici označené logem odpůrce ve společných prostorách domu** přibližně v místech rozvodné skříně navrhovatele, která však byla odstraněna. Nyní již naspojkování na kabely není okem viditelné, zjevně je ukryto ve zmiňované krabici. Toto tvrzení pak v zásadě zopakoval i v podání ze dne 23. 11. 2016 poté, co orientačně popsal vedení svých datových kabelů. Nyní tak dle tvrzení navrhovatele

odpůrce neoprávněně užívá (*již jen*) datové kabely navrhovatele, které vedou od jednotlivých zákazníků odpůrce do plastové rozvodné skříně odpůrce. Montážní skříň navrhovatele se switchem byla z objektu odstraněna. To, že **zařízení navrhovatele se v objektu již nenachází, vyplývá nejen z tvrzení samotného navrhovatele**, nýbrž i z jím doloženého oznámení Policii ČR ze dne 21. 6. 2016, že v lednu 2015 mu byl z objektu odcizen POE switch a napájecí adaptér a v období mezi říjnem 2015 a červnem 2016 mu byla **odcizena montážní skříň, switch s napájecím adaptérem a anténa. V době rozhodnutí správního orgánu I. stupně se tedy měly v objektu nacházet již pouze datové kabely, vedoucí od (údajných) jednotlivých zákazníků odpůrce do plastové rozvodné skříně odpůrce, kde je umístěn hraniční router odpůrce.**

Dále ze spisu vyplývá, že odpůrce opodstatněnost návrhu odmítl s tím, že žádné zařízení jiné společnosti neužívá, ani do něj nezasahoval. Uvedl, že v **objektu poskytuje připojení k síti internet pro SVJ a nikoli pro jednotlivé obyvatele a bytové jednotky**, přičemž k tomuto účelu má instalován vlastní přijímač, rozvaděč a hraniční router, který je místem předání služby. K tomuto tvrzení doložil faktury vystavené jeho dodavateli v době od září 2014 do listopadu 2015 za nákup materiálu a komponentů pro výstavbu datové sítě. To, zda se jednotliví obyvatelé objektu k hraničnímu routeru připojí pomocí kabelového vedení či wifi, je pak již čistě na nich. Svě tvrzení o tom, že v objektu poskytuje služby pro SVJ, doložil **Smlouvou o poskytování služeb elektronických komunikací, kterou uzavřel s SVJ a jež je uzavřena ohledně poskytování služby připojení k síti internet pro SVJ**. Smlouva je za SVJ podepsána členem, předsedou a místopředsedou výboru SVJ ve složení výboru zapsaného v obchodním rejstříku od 31. 8. 2015 (tj. panem Stanislavem Peterekem, panem Miroslavem Šimkem a paní Kateřinou Noháčkovou). Smlouva není datována, nicméně jako první splatný měsíc smlouva uvádí leden 2016. Do správního spisu byla odpůrcem založena dne 22. 3. 2016. Dále odpůrce na svou obranu doložil do spisu nedatované prohlášení SVJ, podepsané předsedou výboru panem Miroslavem Šimkem, dle něhož odpůrce neužívá žádné zařízení, ani vedení navrhovatele; pokud je SVJ známo, pracovníci navrhovatele si veškerý svůj majetek demontovali a odpůrce v objektu vybudovat vlastní síť na své náklady.

Rozkladový správní orgán na podkladě správního spisu, ve shodě se správním orgánem I. stupně, dospěl k závěru, že **navrhovateli se v řízení nepodařilo unést důkazní břemeno ohledně tvrzeného užívání navrhovatelovy komunikační sítě ze strany odpůrce**, a proto nemohl být se svým návrhem úspěšný. Tvrzení navrhovatele o tom, že odpůrce užívá k připojení svých údajných zákazníků (uživatelů bytových jednotek) navrhovatelovo kabelové vedení, se navrhovateli prokázat nepodařilo. Z provedeného dokazování totiž nikterak nevyplývalo, že zákaznicky odpůrce jsou uživatelé jednotlivých bytových jednotek, jak presumuje navrhovatel. **Smlouvou o poskytování služeb**

elektronických komunikací, kterou uzavřel odpůrce s SVJ, bylo naopak prokázáno, že odpůrce své služby poskytuje nikoli jednotlivým uživatelům bytových jednotek, nýbrž pro SVJ, a za tímto účelem odpůrce užívá pouze své zařízení do bodu hraničního routeru, které je místem předání služby, nikoli pak již rozvodnou sít' po domě.

Vyplynulo-li z provedeného dokazování, že odpůrcem poskytovaná služba elektronických komunikací končí v jeho hraničním routeru, pak tvrzené zapojení navrhovatelových datových kabelů do routeru a vedení do bytových jednotek, jakkoli i může odpovídat skutečnosti, nevypovídá ničeho o tom, že tyto kabely užívá pro svou podnikatelskou potřebu odpůrce.

K jednotlivým rozkladovým námitkám navrhovatele pak rozkladový správní orgán konstatuje následující:

Navrhovatel v první řadě namítá, že správní orgán I. stupně nepřihlédl k navrhovatelem tvrzeným skutečnostem, přičemž některá z nich v rozkladu uvádí opakovaně, nicméně již nespécifikuje, která nebyla dle jeho názoru zohledněna. S touto (obecně formulovanou) námitkou se rozkladový správní orgán neztotožňuje, když naopak dospěl k závěru, že správní orgán I. stupně se s jednotlivými tvrzeními navrhovatele vypořádal dostatečně. Navrhovatelem předložené **listinné důkazy** byly správní orgánem I. stupně provedeny, nicméně **neprokázaly tvrzené užívání navrhovatelova kabelového vedení odpůrcem pro dodávání jeho služeb uživatelům bytových jednotek**. Správní orgán I. stupně má pravdu v tom, že fotografie sama o sobě nemá vypovídací schopnost o tom, kdo fotografované zařízení užívá ani kdo je jeho vlastníkem (což platí jak pro fotografie předkládané navrhovatelem, tak i odpůrcem). Opakované tvrzení navrhovatele, že jedině odpůrce byl zainteresován na přepojení datových kabelů navrhovatele vedoucích k uživatelům na sít' odpůrce, a že nikdo jiný, než osoba pověřená odpůrcem podle smlouvy uzavřené mezi SVJ a odpůrcem nesmí do zařízení instalovaných odpůrcem zasahovat, rovněž neprokazuje ve vztahu k předmětu řízení ničeho. Tvrzení navrhovatele, že připojení zákazníků na sít' odpůrce datovými kabely vedoucími k zákazníkům mohla učinit pouze osoba *pověřená* odpůrcem a s jeho vědomím, zůstává nepodloženou spekulací.

Navrhovatel v rozkladu dále poukázal na to, že odpůrce zjevně účelově neuvedl, jakým způsobem *k jeho koncovým zákazníkům* v domě je aktuálně přístup k síti odpůrce zajištěn. V tom se ovšem navrhovatel mylí a jak vyplývá z napadeného rozhodnutí, správní orgán I. stupně se s tímto neopomněl vypořádat. Jak již z výše uvedeného vyplývá, odpůrce uvedl a současně prokázal (viz zejm. Smlouva o poskytování služeb elektronických komunikací, uzavřená mezi odpůrcem s SVJ ohledně poskytování služby připojení k síti internet pro SVJ), že **odběratelem poskytované služby, tj. zákazníkem odpůrce, je SVJ, a nikoli jednotliví uživatelé bytových jednotek. V řízení nebylo prokázáno, že by odpůrce poskytoval služby elektronických komunikací do jednotlivých bytů.** K tomu,

jak je připojení domu k internetu odpůrcem technicky řešeno, se odpůrce vyjádřil, když uvedl, že pro účely poskytování služby připojení k internetu pro SVJ má v domě instalován vlastní přijímač, rozvaděč a hraniční router, který je místem předání služby SVJ; předání služby je realizováno pomocí WIFI rozhraní 802.11b/g/n a rozhraní ethernet 10/100. Zda se jednotliví obyvatelé objektu připojí k hraničnímu routeru pomocí kabelového vedení nebo zda využijí wifi, je zcela na nich. Služba elektronických komunikací – připojení k internetu je odpůrcem dodávána SVJ jakožto odpůrcovu zákazníkovi do prvního rozvodného bodu v domě, kterým je hraniční router.

Navrhovatel dále v rozkladu, stejně jako v průběhu prvostupňového řízení, namítá, že ačkoli odpůrce uzavřel smlouvu s SVJ v březnu 2016, k důkazu předložil faktury z 30. 9. 2014, tedy vystavené 1,5 roku předtím. Správní orgán I. stupně tomuto tvrzení navrhovatele věnoval v rozhodnutí dostatečnou pozornost. Předmětné faktury za dodání materiálu a komponentů pro výstavbu datové sítě předložil odpůrce správnímu orgánu I. stupně přílohou ke svému podání ze dne 20. 2. 2017 a uvedl, že tento nakoupený materiál byl částečně použit i na výstavbu jeho sítě elektronických komunikací v objektu. Všechny tyto předložené faktury byly vystaveny v období od září 2014 do listopadu 2015, tj. v době před prvním splatným měsícem sjednaným Smlouvou o poskytování služeb elektronických komunikací, uzavřenou mezi odpůrcem s SVJ ohledně poskytování služby připojení k síti internet pro SVJ. Je dále namístě poznamenat, že Smlouva odpůrce s SVJ Smlouvou o poskytování služeb elektronických komunikací nemohla být uzavřena v březnu 2016, jak navrhovatel nesprávně uvádí (v březnu 2016 byla dodána odpůrcem do správního spisu), když prvním splatným měsícem byl sjednán leden 2016.

Jde-li o tvrzení navrhovatele ohledně zařízení OPTIBOX OMS912, sloužícího k poskytování kódovaného televizního vysílání, pak je třeba konstatovat, že se jedná o nové tvrzení, které navrhovatel mohl bezpochyby uplatnit již v průběhu řízení před správním orgánem I. stupně. Na tomto místě je třeba poznamenat, že oba účastníci řízení byli poučeni ve smyslu § 82 odst. 4 správního řádu o tom, že k novým skutečnostem a k návrhům na provedení nových důkazů, uvedeným v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení, se přihlédne jen tehdy, jde-li o takové skutečnosti nebo důkazy, které účastník nemohl uplatnit dříve. Navíc, i pokud by k tomuto tvrzení bylo přihlédnuto, nemohlo by rozhodnutí ve věci s ohledem na předmět řízení ovlivnit.

Navrhovatel v rozkladu dále namítá, že správní orgán I. stupně neúplně zjistil skutkový stav věci a neprovedl navržené důkazy potřebné k prokázání rozhodných skutečností. Těmito navrhovanými důkazními prostředky měl být výslech svědků a dále ohledání na místě.

Ze správního spisu vyplývá, že navrhovatel v průběhu řízení **navrhl provedení důkazů výslechem svědků**, a to společenství (dle aktuálního výpisu z katastru nemovitostí má Společenství vlastníků jednotek K. V. Raise 7, České Budějovice, IČO 281 19 614, 17 členů), dalších 13 jmenovitě určených osob, z nichž někteří jsou aktuálními členy SVJ, dalších 6 jmenovitě určených osob a všechny zákazníky odpůrce v objektu. Tito svědci měli být, jak vyplývá z podání navrhovatele ze dne 28. 2. 2017, vyslechnuti „k okolnostem zřízení sítě navrhovatele v předmětném domě v r. 2010 a k okolnostem zřízení připojení odpůrcem a instalaci jeho zařízení v domě“. Správní orgán I. stupně k návrhu navrhovatele na provedení důkazu výslechem svědků navrhovateli připsal ze dne 9. 3. 2017 sdělil, že v dané věci nepovažuje výslech navržených svědků za potřebný a nemá důvod je sám předvolávat, nicméně bude-li navrhovatel na výslechu jím navržených svědků, jejichž účast si zajistí sám na své náklady, trvat a toto sdělí správnímu orgánu do 5 dnů od doručení tohoto dopisu, je správní orgán připraven provést za účelem jejich výslechu ústní jednání v místě pracoviště ČTÚ – odboru pro jihočeskou oblast.

Rozkladový správní orgán dává navrhovateli plně zapravdu v tom, že postup správního orgánu I. stupně, který po navrhovateli požadoval, aby si účast svědků k provedení důkazu u správního orgánu vlastními silami zajistil sám, nemá oporu v zákoně, a byl proto vadný. Dle § 55 správního řádu každý, kdo není účastníkem, je povinen vypovídat jako svědek; musí vypovídat pravdivě a nesmí nic zamlčet. Správní řád poměrně podrobně upravuje, jakými procesními prostředky správní orgán průběh a účel řízení zajišťuje. Osobní účast osoby, která má být v řízení vyslechnuta jako svědek, při ústním jednání, je zajišťována *předvoláním*, pro které zákon stanoví konkrétní požadavky (předvolání musí být písemné, doručuje se do vlastních rukou s dostatečným, zpravidla nejméně pětidenním předstihem, musí obsahovat údaj o tom, kdo, kdy, kam, v jaké věci a z jakého důvodu se má dostavit a jaké jsou právní následky v případě, že se nedostaví). Jestliže se svědek bez náležité omluvy nebo bez dostatečných důvodů na předvolání nedostaví, může pak správní orgán na základě vydaného usnesení nechat svědka *předvést* Policií České republiky (příp. jiným ozbrojeným sborem, o němž to stanoví zvláštní zákon). Tyto postupy, které mají pro řádný průběh dokazování výslechem svědka své neoddiskutovatelné opodstatnění, by správní orgán I. stupně svým přístupem zcela obešel, a naopak navrhovatele zatížil povinnostmi nad rámec zákona, a to včetně neodůvodněné zátěže finanční. Přitom svědečné jakožto náklad důkazu spadá do nákladů řízení ve smyslu § 79 odst. 1 správního řádu, a přiznává se rozhodnutím podle § 79 správního řádu a vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů. Náklady na svědečné nese správní orgán.

Ačkoli postup správního orgánu I. stupně byl ve výše uvedených souvislostech zjevně nesprávný, je současně nezbytné dodat, že se **nejednalo v posuzované věci o takovou vadu, která by měla vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, resp. jeho správnost.** Vzhledem k tomu, že ostatní provedené důkazy postačovaly ke zjištění stavu věci, byl důkaz výsledkem svědků zcela nadbytečný, jak i správní orgán I. stupně ve svém rozhodnutí uvedl. **Okolnosti zřízení sítě navrhovatele v r. 2010 a okolnosti zřízení připojení odpůrce, k nimž měli být navrženi svědci vyslechnuti, nejsou předmětem daného správního řízení a výslech svědků navíc nemohl přispět k objasnění otázky údajného neoprávněného užívání komunikační sítě navrhovatele odpůrcem,** když z předchozího dokazování a ostatně z tvrzení samotného navrhovatele vyplynulo, že zařízení navrhovatele již v objektu není, pouze údajně navrhovatelovy datové kabely zn. NENSHI vedoucí z jednotlivých bytových jednotek do plastové rozvodné skříně odpůrce, kde dle navrhovatele je aktuálně umístěn hraniční router odpůrce. V řízení však bylo prokázáno, že odpůrce poskytuje službu elektronických komunikací jen do bodu tohoto hraničního routeru.

Namítá-li navrhovatel, že správní orgán neprovedl jím navržený důkaz **ohledáním na místě,** pak je třeba v první řadě poukázat na to, že správní orgán I. stupně v napadeném rozhodnutí vysvětlil, z jakého důvodu provedení tohoto navrženého důkazu považoval za nadbytečné a tyto důvody se zčásti ve své podstatě shodují s těmi, proč bylo nadbytečné vyslyšet svědky. Z tvrzení navrhovatele, jakož i z provedených důkazů jednoznačně vyplynulo, že **zařízení se v objektu již nenachází** (dle navrhovatele byla část zařízení v období od ledna 2015 do června 2016 odcizena, dle prohlášení SVJ si zařízení navrhovatel sám demontoval); v tomto směru tedy nezbylo nic, co by bylo mohlo být předmětem ohledání. **Ohledání na místě,** které navrhovatel navrhl k prokázání svých tvrzení ohledně vedení datové kabeláže v jeho vlastnictví do bytů, **by z hlediska předmětu řízení nemohlo v žádném případě prokázat, že je to osoba odpůrce, kdo užívá komunikační síť (resp. datované kabely) navrhovatele.**

Namítá-li navrhovatel, že se správní orgán I. stupně prakticky nezabýval otázkou vlastnictví kabelového vedení v domě a otázkou, kdo přepojil kabelové vedení navrhovatele spojkami LEXI-Net, pak tyto jeho námitky rovněž nejsou opodstatněné. Správní orgán I. stupně v průběhu řízení věnoval jak otázce posouzení vlastnictví, tak otázce, kdo provedl naspojování na kabely v údajném vlastnictví navrhovatele, dostatečnou pozornost a v rozhodnutí se s nimi vypořádal tak, že navrhovateli se vlastnictví nepodařilo prokázat a stejně tak neprokázal ani tvrzení, že to byl právě odpůrce, kdo kabely naspojkoval. Navrhovatel tedy neunesl důkazní břemeno. Rozkladový správní orgán pak k uvedenému pokládá za vhodné dodat, že i v případě, že by navrhovatel své vlastnictví ke kabelům zn.

NENSHI prokázal, nemohl být se svým návrhem úspěšný, neboť (poté, co jeho zařízení bylo z objektu demontováno, resp. odcizeno, a v objektu měly zůstat jen jeho datové kabely vedoucí od hraničního routeru odpůrce do jednotlivých bytů), nikterak neprokázal především stěžejní tvrzení, že tyto kabely užívá právě odpůrce pro svou podnikatelskou potřebu, a tedy, že odpůrce je ve sporu pasivně věcně legitimován.

V rámci rozkladové námítky, že správní orgán I. stupně dospěl k nesprávným skutkovým zjištěním, navrhovatel vytýká, že správní orgán I. stupně zcela ignoroval skutečnost, že naspojkováním na kabely navrhovatele začal odpůrce používat kabelové vedení navrhovatele a že tato ignorance zřejmě pramení z nedostatku odborných znalostí správního orgánu. K této rozkladové námitce pak nezbyvá než zopakovat argumentaci již výše uvedenou. Užívání kabelového vedení navrhovatele ze strany odpůrce nebylo v řízení prokázáno.

Jak již výše uvedeno, navrhovatel k rozkladu připojil nové listinné důkazy, a to fotografie s identifikací jejich vlastností, protokoly o předání instalace zákazníkům - uživatelům služeb, fotografii technologické skříně s naspojkovanými kabely s doplněnými popisy, několik stran tabulek pořízených dne 12. 7. 2017 - skenů sítě z WirelessNetView, nepodepsaný dopis navrhovatele pro SVJ ze dne 18. 11. 2015. Současně navrhl nový důkaz, a to odborné posouzení užívání kabelového vedení navrhovatele odpůrcem. K danému je však třeba opětovně poukázat na zásadu koncentrace upravenou v již zmiňovaném ustanovení § 82 odst. 4 správního řádu, když nově připojené důkazy, i nový důkazní návrh, mohl navrhovatel uplatnit již v prvostupňovém řízení. V řízení o rozkladu k nim tedy nelze přihlídnout.

Na druhou stranu však lze přihlídnout k navrhovatelem nově doložené listině Žádost vyvlastnítele na zahájení vyvlastňovacího řízení ze dne 2. 12. 2015, adresované Statutárnímu městu České Budějovice, neboť tento listinný důkaz bezprostředně navazuje na tvrzení navrhovatele uplatněné již v samotném návrhu na zahájení správního řízení o tom, že navrhovatel vede vyvlastňovací řízení. Předmětným vyvlastňovacím návrhem se vyvlastnítel (zde navrhovatel) domáhá rozhodnutí, kterým bude omezeno vlastnické právo osob vyvlastňovaných ve prospěch vyvlastnítele tím, že se zřizuje věcné břemeno – služebnost inženýrské sítě elektronických komunikací na objektu s tím, že inženýrskou sítí je vyvlastnítel povinen zřídit do 1 roku ode dne nabytí právní moci rozhodnutí. Z tohoto vyvlastňovacího návrhu vyvlastnítele (zde navrhovatele) z prosince r. 2015 vyplývá, že již v době předcházející datu podání návrhu na zahájení správního řízení k ČTÚ, síť elektronických komunikací v objektu navrhovatel neměl a hodlal ji teprve zřizovat.

S ohledem na shora uvedené je zřejmé, že správní orgán I. stupně dostatečně zjistil skutkový stav, který náležitě posoudil a rozhodl správně, když výrokem I. napadeného

rozhodnutí návrhu nevyhověl. Rozklad neobsahuje žádné nové důkazy, které by mohly mít za následek odlišné rozhodnutí ve věci.

Jde-li o **náklady prvostupňového řízení, o nichž bylo rozhodnuto výrokem II. napadeného rozhodnutí**, konstatuje rozkladový správní orgán následující. Podle § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích *předseda Rady přizná účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. Měl-li účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může předseda Rady náhradu nákladů poměrně rozdělit, popřípadě rozhodnout, že žádný z účastníků řízení nemá na náhradu nákladů právo. I když měl účastník řízení ve věci úspěch jen částečný, může mu předseda Rady přiznat plnou náhradu nákladů řízení, měl-li neúspěch v poměrně nepatrné části nebo záviselo-li rozhodnutí o výši plnění na znaleckém posudku nebo na úvaze předsedy Rady. Předseda Rady přizná náhradu nákladů řízení v plné výši účastníkovi také v případě, že byl pro chování dalšího účastníka řízení vzat zpět návrh, který byl účastníkem podán důvodně.*

V prvostupňovém řízení byl v důsledku zamítnutí návrhu v celém rozsahu plně procesně úspěšný odpůrce.

Rada ČTÚ souhlasí s přiznáním náhrady nákladů řízení za účelně vynaložené úkony právního zástupce odpůrce. Vyhláška Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), stanoví tarifní hodnotu při zastupování ve správním řízení ve výši 5.000,- Kč (§ 10 odst. 1 advokátního tarifu). Dle § 7 bodu 3 advokátního tarifu činí sazba mimosmluvní odměny za jeden úkon právní služby z tarifní hodnoty přes 1.000,- Kč do 5.000,- Kč částku ve výši 1.000,- Kč. Proto za čtyři úkony právní služby učiněné právním zástupcem odpůrce, které bylo možno pokládat za účelné bránění práva (převzetí a příprava zastoupení, vyjádření ze dne 17. 7. 2016, vyjádření ze dne 23. 10. 2016 a vyjádření ze dne 20. 2. 2017), náleží odpůrci v souladu s § 7 a 10 advokátního tarifu náhrada nákladů řízení ve výši 4 x 1.000,- Kč a v souladu s § 2 advokátního tarifu náhrada hotových výdajů (paušál) ve výši 4x 300,- Kč (§ 13 odst. 3 advokátního tarifu) + 21 % DPH (právní zástupce odpůrce je plátcem DPH a doložil Osvědčení o registraci k DPH), tj. náhrada nákladů řízení celkem ve výši 6.292,- Kč včetně DPH.

Ze všech uvedených důvodů je třeba jako správný hodnotit i výrok II. týkající se přiznání náhrady nákladů řízení odpůrci za jeho právní zastoupení, neboť je plně v intencích § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích.

Pokud jde o náklady řízení o rozkladu, pak i zde byl plně úspěšný odpůrce. Podle věty první ustanovení § 127 odst. 4 zákona o elektronických komunikacích ČTÚ přizná

účastníku řízení, který měl ve věci plný úspěch, náhradu nákladů potřebných k účelnému uplatňování nebo bránění práva proti účastníku řízení, který ve věci úspěch neměl. S ohledem na skutečnost, že odpůrce v návaznosti na výzvu k vyjádření k rozkladu navrhovatele podáním ze dne 2. 8. 2017 pouze požádal o prodloužení lhůty k předložení vyjádření do 20. 8. 2017 a samotné vyjádření k rozkladu již Úřadu nedoručil, nelze toto jeho podání považovat za úkon, který by bylo možné považovat za účelné uplatňování práva. Proto i když byl odpůrce v řízení o rozkladu úspěšný, nebylo mu možné přiznat náhradu nákladů řízení o rozkladu.

Po posouzení věci Rada ČTÚ v souladu se shora citovanými závěry a v souladu se svým oprávněním podle ustanovení § 107 odst. 9 písm. b) bodu 1. zákona o elektronických komunikacích rozhodla o rozkladu navrhovatele tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 ve spojení s § 152 odst. 5 správního řádu nelze odvolat.

Za Radu Českého telekomunikačního úřadu

Ing. Mgr. Jaromír Novák v. r.
předseda Rady
Českého telekomunikačního úřadu

Otisk úředního razítka

Za správnost: Martina Klikarová, 5. 12. 2017

Vypraveno dne: 5. 12. 2017